

Gedicht Hans Dorrestijn, Jannetjesdal 4 mei 2025

In de kleine privé-oorlog die "mensenleven" heet, heb ik mij af en toe moeten verdedigen wat mijn vader betreft. Mijn vader zat bij het Verzet, maar hij werd al in 1942 Duitsers geaarresteerd en hij overleed in Kamp Amersfoort in december van hetzelfde jaar. Zelf ben ik in Ede geboren in 1940. Ik kreeg nogal eens van - overigens sympathieke - collega 's toen ik schrijver was geworden het verwijt dat ik nooit iets over mijn heldhaftige vader heb geschreven. Dat was volgens hun pas echt interessante stof. En dat is waar en ik had geen verklaring voor mijn wangedrag. Tot ik het verzoek kreeg om een gedicht te leveren voor de bundel STIP OP DE HORIZON die mogelijk gemaakt werd door het Nationaal Comité Herdenking en Capitulatie 1945 en het Nationaal Comité 4 en 5 mei. Ik heb die gelegenheid aangegrepen om in mijn bijdrage uit te leggen hoe 't komt dat mijn eigen vader in mijn werk niet aan bod komt. Het is een driedelig prozagedicht geworden getiteld MUUR MET NAMEN, dat staat op het mausoleum dat te vinden is in Ede in de buurt van het gemeentehuis.

Driedelig maar heel kort...

Wat u nu gaat horen zal de meeste aanwezigen als defaitisch in de oren klinken en dat klopt: ik ben maar een schrijver, geen verzetsheld.

I

In 1948 werd het pas echt erg,
de Irisstraat in Hilversum.
't Huisnummer vergeet ik
nooit meer:104. Niet ten onrechte
is dat 8x13. Mijn moeder, weduwe,
trok met ons in bij oom Jo. Mooi
voorbeeld van een Boze Stiefvader.
Kwam hij thuis uit zijn werk
zaten we als bange kikkers
met kloppende kelen
te wachten.
De uitbarsting kwam altijd

uit een onverwachte hoek. J e wist
nooit precies wat je fout had gedaan,
maar het tumult begon, het geschreeuw
en getier! Het slaan vonden we
minder erg. Dat gebeurde maar af en toe.
Zijn dierlijk gebrul klinkt nog in mijn oren.
In het huis regeerde de angst
maar buiten voelden we schaamte
om de krankzinnige taferelen
waarover ik pas later
verslag durfde doen.

II

Onze echte vader hebben we nooit gekend.
Hij stierf in Kamp Amersfoort. Een medestrijder
vertelde daarover: "vlak voor de oorlog
liep Henk nog met een gebroken geweertje
op de revers van zijn jasje, in 1941
reed hij met fietstassen vol
wapens door het centrum van Ede."
Eenmaal heeft mijn moeder gezegd: "Je vader
liet ons in de steek, hij heeft ons
In de steek gelaten."
Dat klonk heel vies. Mijn moeder zat fout

III

Zo'n 40 jaar later kwam ik in Ede
terug, de woonplaats van Jan Sieblink
Die de naam van mijn vader misschien
Kende van de herdenkingsmuur met namen:

HENDRIK DORRESTIJN

DERKSEN

GEB. MAARSSSEN 12 MRT 1916

OVERL. AMERSFOORT 18 DEC 1942

Jan drong er vaak bij mij op aan een
boek over mijn vader te schrijven.
Heb ik geprobeerd. Is nooit wat geworden.
Oom Jo heeft de strijd
Gewonnen: de heldendaden van Henk Dorrestijn
Liggen begraven onder geschreeuw en getier.
We waren geen oorlogsslachtoffers.
Het gebeurde in tijden van vrede.